

A terrorizmus szellemi gyökere, lehetséges megoldások – Abonyi Sándor

Az utóbbi néhány évtizedben sok esetben a közel-keleti és az észak-afrikai országokban zajló, forrongó eseményektől volt hangos a világsajtó. Katonai puccsok, fegyveres felkelések, „felszabadító harcok” váltották egymást Líbiában, Egyiptomban, Libanonban, Szíriában, Irakban, Iránban, Afganisztánban. Ide lehetne még sorolni a kurdok, a tálibok és a palesztinok harcát is. A harc sokszor különböző népcsoportok, vallási irányzatok között folyik egy új haza létrehozásáért, területi követelésekért, a hatalomért, ami a különböző szervezetek és vezérek személyén keresztül mindig összefonódott a nemzetközi terrorizmussal, azok részévé váltak: *Hezbollah* (isten pártja), *Al-Káida*, vagy napjainkban az Iszlám Állam, aminek fő bázisa ma Irak és Szíria egy részén található. A híres terrorista vezér neve, *Oszáma bin Láden* nevét az egész világ megismerte. Az iszlám vallás terjesztésében és egységformáló erejében nagy szerepet játszanak a különböző hitszónokok (*imamok*). A legmagasabb egyházi méltóságot az *ajatollah* („isten jele”) képviseli, akik közül az elmúlt években kiemelkedő befolyásra tett szert Khomeini ajatollah. Ezen szervezetek neve, és maga az *ajatollah* név is, az eredeti arab szóhasználat szerint „isten” nevét foglalja magában, ebből adódóan az erőszakos (dzsihadista) harcok sokszor „isten nevében” történnek. Minden arab származású terrorista ma is Allah (isten) nevét kiáltva hajtja végre rettenetes tervét Európa különböző városaiban, vagy bárhol máshol a világon. A meggyőződésük szerint egyfajta „isteni” akarat beteljesítéseként egy „vallási háborút” folytatnak, ami úgy tűnik a nemzetközi terrorizmus fő mozgatója rugója: látszólag az iszlám vallás az, ami vallási háborút üzent és folytat, minden más vallás (pld. a keresztyénség) és az egész hitetlen világ ellen.

Az említett arab országokban az erőszakos harcok eredményeként rendszerint erőskezű „diktátorok” kerültek hatalomra (pld. Kadhafi, Asszad), akiket a nyugati hatalmak és világszervezetek (ENSZ, USA) a „demokrácia nevében” és érvényre juttatása érdekében mindig megdönteni igyekeztek. Ez sokszor sikerült nekik és ennek eredményeként sok éves zűrzavart hagytak maguk mögött. Emiatt az USA és az ENSZ „békéltető és rendfenntartó erőként” van jelen ezekben a térségekben és a demokratikus kormányzás megvalósulásán munkálkodnak. Sokszor évekig tartó sikertelen háborút folytatnak (lásd. Afganisztán), de nem sok sikert érnek el stabil „báb”- kormányok felállításával. Így marad az örökös forrongás és a harc ezekben az országokban, térségekben.

Miután ezekben az országokban a stabilitást biztosító erőskezű kormányzókat megdöntötték, a „rend” felbomlott és ezekből az országokból „migránsok” milliói indultak el Európa felé.

Manapság Európa állampolgárai személyesen is tanúi lehetnek a következőknek:

- a határokat *illegálisan* tömegestől lépik át alapvetően *arab származású migránsok*,

- többségében megtagadják vagy *meghamisítják személyazonosságukat,*
- *minden emberi törvényt figyelmen kívül hagynak,*
- *képtelenek tudomásul venni bármiféle rendet, képtelenek az engedelmességre,*
- *a saját akaratukat minden áron kieroszakolni igyekeznek, ha kell erőszakkal is,*
- *képtelenek az alkalmazkodásra (integrálódásra), inkább a saját törvényeiket (Saria) igyekeznek megtartani, „no go” zónákat hozva létre Európa nagyvárosaiban, ahová a rendőrség is csak csoportosan és teljes fegyverzetben merészkedik be,*
- *Európa különböző nagyvárosaiban a nők százai molesztálják, időnként erőszakot követnek el rajtuk,*
- *a számukra létrehozott nyílt táborokból elmenekülnek, akik zárt táborokban vannak bűncselekmények miatt, azok - a táboron belül – erőszakos verekedéseket kezdeményeznek,*
- *egyre többen és gyakrabban öngyilkos terrorista merényleteket hajtanak végre Párizsban, Brüsszelben, Nizzában, Münchenben és más városokban, ahol a kegyetlen mészárlásokat (tömeggyilkosságokat) a merénylők előre megtervezték és Allah nevét hangoztatva hajtották végre.*

Ezen jelenségek szinte mindenki számára ismertek és nyilvánvalók. A felderített szálak az Iszlám Államhoz vezethetnek, amit az Iszlám Állam és az elkövetők nem tagadnak, sőt dicsekednek vele. Ez alapján úgy tűnik, hogy egy egész világ ellen folyó nemzetközi terrorizmusnak vagyunk a tanúi, ami az Iszlám Állam nevében, az iszlám vallás ideológiája alapján és Allah nevében történik.

USA, Anglia és Európa nagyvárosai az elmúlt években sok muszlim mecset építéséhez adtak engedélyt, ahol a buzdító beszédet tartó hitszónokok (imámok) zavartalanul tevékenykedhetnek, aktív dzsihád tevékenységre buzdítva a radikalizálódó szélsőséges személyeket, mindezt Allah nevében. Angliában ma ezerszám vannak mecsetek és több muszlim van, mint pld. baptista.

Az iszlám vallás ma a világon a második legnagyobb vallás, aminek több mint egy milliárd követője van és szétáradva a világon minden országban egyre nagyobb befolyást szereznek.

Úgy tűnik, hogy a nemzetközi világ a jóhiszemű, segítő, humanitárius és vallásegysítő ökumenikus mentalitása miatt – ahogy mondani szokták - „törököt fogott”. Lehetne úgy fogalmazni, hogy mára a „fejlett nyugat”, ami a „migráció” célpontja” az iszlám terrorizmus „foglya lett”: a terroristák ott csapnak le ahol akarnak, válogatás nélkül és kíméletlenül gyilkolnak. Senki sem lehet teljes biztonságban tőlük és a védelmi erők lehetőségei is korlátozottak.

Az általános nézet az, hogy fel kell számolni a nemzetközi terrorizmus tüzfészkeit és megölni a vezetőit. Megölték az Al—Káida vezetőjét Oszáma bin Ládent, a terrorizmus azonban nem szűnt meg. Most az Iszlám Állam a nyugati hatalmak célpontja és sokan úgy gondolják, ha katonailag felszámolják, akkor helyreáll a rend.

Mások azon a véleményen vannak, hogy ez csak „szétteríti” (importálja) az iszlám terrorizmust az egész világon. Az utóbbiban van igazság, érdemes azonban a dolgok mélyére hatolni és megvizsgálni a következőket:

- miért éppen az észak-afrikai és a közel-keleti arab országok mindig a probléma fő forrásai?
- mi a tényleges szerepe ebben a terrorizmusban az iszlám vallásnak?
- miért ilyen vad és erőszakos mindenkivel ellenséges ez a népcsoport, akik képtelenek bárkivel együttműködni?
- mi a valódi *gyökere*, előidéző oka ezeknek az eseményeknek? Csak ennek ismeretében lehet „gyökerestül kivágni a fát” és megszüntetni ennek a nemzetközi terrorizmusnak - tömegekre ható – gyilkos áradatát.

Sok vita és kérdés merül fel azzal kapcsolatban, hogy mik a kiváltó okai ezeknek az alapvetően arab országokból származó emberek által elkövetett terrorakcióknak?

- az iszlám vallás a hitszónokain (imámok) keresztül fanatizálja az embereket?
- látszik azonban az is, hogy egy-egy öngyilkos merénylő nem is volt vallásos,
- beilleszkedési és megélhetési problémákkal küszködő emberekről van szó, akik kilátástalan helyzetük miatt radikalizálódnak – mondják egyesek. Látjuk azonban, hogy egyáltalán nincs szándékukban integrálódni, kilátástalan helyzetben lévő, elkeseredett emberek az európai őslakosok között is vannak mégsem követnek el terrorakciókat.
- több esetben látjuk azt is, hogy a terroristák 3. és 4. generációs bevándorlók, legtöbbjük már Európában született és itteni állampolgársággal rendelkeznek, akiket a szomszédjaik és a rokonaik is rendes embernek tartottak. Rövid időn belül és teljesen váratlanul azonban véres terrorakciókat hajtanak végre, amiket előre kiterveltek.

Mi tehát a közös mozgató rugó, a „gyökér”, a kiváltó ok ezekben az eseményekben? A fentiekből úgy tűnik, hogy ez bármi lehet. A politikusok és pszichológusok legalábbis így igyekeznek beállítani és erről meggyőzni másokat is. *Egy dolog azonban bizonyosan állítható, ami minden ilyen terrorakció esetén azonos, hogy az elkövetők vagy azoknak szülei valamelyik észak-afrikai vagy közel-keleti arab országból származnak!*

Tudjuk, hogy nem minden arab muzulmán és nem minden muzulmán arab, de jó közelítéssel ez mégis igaz.

Isten igéje segítségével próbáljuk meg feltárni azt a *fő okot*, ami mindezek *szellemi gyökere*, ami mindezek mozgató rugója lehet. Egyet bizonyosan látunk, hogy az arab nemzetek és az iszlám vallás fontos szerepet játszanak ezekben az eseményekben.

„A nemzetek eredete, szerepe és jövője” és „Európa nemzetei a Biblia tükrében” című írásokban azt vizsgáltuk, hogy az özönvíz utáni elnéptelenedett földön Noé három gyermekének leszármazottaiból

- milyen nemzetek jöttek létre,
- melyik kontinensen, földrészekén élnek most ezek,
- és milyen szerepet játszanak Isten tervében, figyelembe véve a rájuk vonatkozó bibliai próféciaikat.

Ezekben az írásokban csak érintőlegesen említettük az arab nemzeteket. Most vizsgáljuk meg ennek a népcsoportnak a fő jellemzőit az ige fényében, hogy mint népcsoport milyen tulajdonságokkal rendelkezik, és mit gondol róluk Isten a nemzetek történelmében. Mindezek megértése közelebb visz bennünket a nemzetközi terrorizmus gyökerének megértéséhez.

A mindenki által elérhető Wikipédia a Bibliára is hivatkozva így foglalja ezt össze:

„Az **arabok** nagy és heterogén népcsoport, leginkább a Közel-Keleten és Észak-Afrikában élnek nagy számban.” ... „A Biblia szerint az **arabok** egy csoportjának az **ősatya Izmael**, aki Ábrahámnak, a zsidók ősenek egyik fia volt. Ábrahám és felesége Sára öregek voltak már, mikor Isten gyermeket ígért nekik. Sára úgy gondolta, neki már nem lehet gyermeke, ezért a szolgálóját Hágárt küldte be Ábrahámhoz. **Hágár szülte meg Ábrahám fiát Izmaelt. Tizennégy évvel később szülte meg Sára Izsákot a zsidók ősatyját.** Ezután Sára kényszerítette Ábrahámot, hogy Hágárt és fiát küldje el. Isten megígérte Ábrahámnak, hogy Izmael fiaiból nagy nemzet lesz.”

Ez a kis leírás jól összefoglalja az arab nép származását, amiből nagyon fontos információkhoz jutunk: az arabok **ősapja Izmael**, aki *Ábrahám* és Sára szolgálójának, *Hágárnak a gyermeke* volt.

Tudjuk az igéből, hogy Ábrahám ígéretet kapott Istentől, hogy vén kora ellenére nagy nép apja lesz. Az évek azonban teltek és a felesége Sára méhe már alkalmatlanná vált a szülésre. Ezért gondolt arra Sára, hogy a szolgálótól, Hágártól szülessen meg Ábrahám megígért utóda. Ez meg is történt és így született meg Izmael. Nem ő volt azonban az Isten által megígért fiú (örökös), hanem Izsák, aki Isten csodája folytán mégiscsak megszületett Sára 90 és Ábrahám 100 esztendőskorában. Izsák volt a megígért gyermek, az ígéret gyermeke. Ezért mondja Isten ígéje, hogy Ábrahám, **Izsák** és Jákób Istene és nem Ábrahám, Izmael ... Istene. Ebben az isteni származási vonalban Izmael nincs benne, és a később megszületett Ézsau sem, aki Jákób testvére volt. Izmaelnek ebből az isteni származási vonalból és az ígéretekéből (örökségből) való kizárása évezredekre kiható gyűlölet, feszültség és harc forrása lett.

Ábrahám, Noé *fehérbőrű fián* Sémén keresztül áldást örökölt, azonfelül Isten nagy áldást ígért magának Ábrahámnak is, amiért kijött a bálványimádó népe közül és engedelmes volt Isten akaratának. Ezért Ábrahám utódai (Izsák, Jákób és Jákób 12 fia - Izrael 12 törzse) isteni áldás örökösei.

Ezzel szemben Hágár a szolgáló Noé *fekete bőrű*, Khám nevű fiától és annak utódaitól származott, akiket az ige *kusitáknak* nevez. Noé megátkozta Khámot és annak fiát Khust és Isten arra ítélte őket, hogy Sém leszármazottainak a szolgálói legyenek. Ez a kusiták szellemi öröksége Istentől. Ezért is volt a fekete bőrű, kusita származású Hágár

Sára szolgálója, akit egyiptomi tartózkodásukból hoztak magukkal. Erről részletesebben „A nemezetek eredete, szerepe és jövője” című írásban olvashatunk.

Izmael tehát 50%-ban semita (fehér bőrű) és 50 %-ban kusita (fekete bőrű) szülők gyereke volt. Izmael később szintén kusita feleséget vett magának így a tőle származó nép az izmaeliták, akiket az arabokkal azonosítanak 2/3 részben kusita és 1/3 részben semita származásúak. Ez a szellemi örökség az, amit az arab nép a génjeiben hordoz és átörökölt minden nemzedékre, ami kifejezi Isten akaratát velük kapcsolatban, ami alapvetően meghatározza természetüket:

- alapvetően a semita (a fehér emberekre) jellemző *európai* testalkat,
- a kusita származási vonal (fekete bőr) miatt azonban sötétebb a bőrszínük,
- ezek a külsődleges jegyek, a genetikai adottságok a mentalitásban (gondolkozásban, viselkedésben) jutnak kifejezésre, ami *nagyobb részt* Khám öröksége, ami nem az áldás, hanem *a Noé által kimondott átok következménye*.

A Biblia pontosan tudósít bennünket arról is, hogy Noénak Khám fiára kimondott isteni örökségén túlmenően Izmaelre vonatkozóan Isten milyen szellemi örökséget hagyott az arab népre, ami meghatározza ma is a mentalitásukat, viselkedésüket. Nézzük most meg ezt a szellemi örökséget kicsit részletesebben. Itt látjuk Izmael születésének előzményét:

*„És bement (Ábrahám) Hágárhoz, és az fogant az ő méhében; ez (Hágár) pedig **amint látta, hogy terhes, nem volt becsülete az ő asszonyának (Sárának) ő előtte.**”*
(1Móz 16:4)

Hágár - mentalitásából adódóan - lenézte Sárát, és emiatt feszültség keletkezett Sára és Hágár között. Hágár kilépett ugyanis az Isten által számára meghatározott szolgáló szerepből és beleképzelte magát Ábrahám örökösének szerepébe: leendő fiára Ábrahám örököséként tekintett. Ez büszkeséggel töltötte el Hágárt és lenézte Sárát, amit érzékeltetett is vele. Sára sokat szenvedett emiatt, hogy korábbi szolgálója nem tiszteli, sőt megveti őt. Ábrahám hozzájárulásával ezért elküldte Hágárt.

Az elküldött Hágárt azonban meglátogatta az Úr angyala és a következőt mondta neki:

*„Hágár, Szárai (Sára) szolgálója! honnan jössz és hová mégy? És az monda: Az én asszonyomnak, Szárainak (Sára) színe elől futok. Akkor monda néki az Úr angyala: **Térj meg a te asszonyodhoz, és alázd meg magad az ő kezei alatt.** És monda néki az Úrnak angyala: **Felettébb megsokasítom a te magodat, hogy sokasága miatt megszámlálható se legyen.** És monda néki az Úrnak angyala: **Ímé te terhes vagy, és szülsz fiat; és nevezd nevét Ismáelnek, mivelhogy meghallotta Isten a te nyomorúságodat.** Az pedig **vad természetű ember lesz: az ő keze mindenki ellen, és mindenki keze ő ellene; és minden ő atyjafiának ellenébe üti fel sátorát.....** „
(1Móz 16.8-12)*

*„Meghallotta pedig Isten a gyermeknek szavát, és kiáltotta az Isten angyala az égből Hágárnak, és monda néki: **Mi lelt téged Hágár? ne félj, mert az Isten meghallotta a***

gyermeknek szavát, ott ahol van. Kelj fel, vedd fel a gyermeket, és viseld gondját, mert nagy néppé teszem őt. ... És Isten a gyermekkel volt, s felnövekedett és a pusztában lakott, és íjász lett. Lakozott pedig Párán pusztájában, és vett neki anyja feleséget Egyiptom földéről.” (1 Móz 21:17-21)

Az Úr angyala kijelentette Hágárnak Izmael szellemi örökségét, ami Izmael ősapán keresztül az arab népek szellemi öröksége is. Isten, aki minden dolgok tudója, tudta azt, hogy mi lesz a fő jellemzője ennek a nagy népnek, akik ma Észak-Afrika országaiban (Marokkó, Algéria, Líbia, Tunézia, Egyiptom) és a közel-keleti országokban (Irak, Irán, Afganisztán, Pakisztán stb.) élnek.

Az isteni üzenet lényegét így foglalhatjuk össze:

- *Ábrahám vétkezett, amikor nem bízott Istenben, hogy feleségétől szülessen meg az Isten által megígért utód, hanem a szolgáló bevonásával testi módon igyekeztek Isten ígérését beteljesíteni. Isten terve nem ez volt, és ennek sajnos láthatjuk az évezredekre kiható következményeit.*
- *mivel minden bűnnek negatív következménye van, ezért Ábrahám vétke miatt Isten meghallgatta Hágár könyörgését is Izmaellel kapcsolatban,*
- *Isten akarata volt Hágár gyermekének az Izmael nevet adni, ami azt fejezi ki, hogy Isten meghallgatta Hágárt az ő nyomorúságában.*
- *Hágár fellázadt szolgálói sorsa ellen, ezért Isten alázatosságra intette őt,*
- *megszámlálhatatlan sokaságú népet ígért Isten Izmael leszármazottainak,*
- *Isten előre megmondta azt is, hogy ez egy vad természetű nép lesz, amely mindenki (az egész világ) ellen harcolni fog és mindenki (az egész világ is) harcolni fog ellene,*
- *a saját atyjafiai (Ábrahám, Izsák, Jákób leszármazottai: Izrael 12 törzse, beleértve a zsidókat) ellen is harcolni fog (lásd. „Európa nemzetei a Biblia tükrében” című írást),*
- *a sátor említése azt is jelenti, hogy egy mozgékony, pusztai nomád, vándorló, harcos („íjász”) népről van szó.*

Jól láthatók, hogy mindezek mennyire ráillenek az arab nép természetére, amit a migráció kapcsán a fentiekben részleteztünk, amire a nemzetközi terrorizmus számai mindig visszavezethetők: minden esetben valamelyik észak-afrikai vagy közel-keleti arab ország leszármazottai a gyilkos elkövetők. Látjuk tehát a prófécia beteljesedését napjainkban. Ebből az is látható, hogy **a mai események okainak vizsgálatakor Izmael leszármazottainak a szellemi öröksége a döntő.** Isten előre kijelentette, hogy milyen genetikai adottságokkal, természettel rendelkező népek lesznek Izmael leszármazottjai: **vad természetű népek, aki mindenki ellen, még a saját atyjafiai ellen is harcolni fog!** Fontos látnunk azt is, hogy itt vallásról még szó sincs! Mohamed több mint ezer évvel Izmael születése után lépett csak színre és láthatóan démoni befolyásoltság következtében alkotta meg azt a hamis – Isten ellenes: harcos, erőszakos - vallást, ami szintén istenre (Allahra) hivatkozik, és jól kifejezi az arab nép Isten által előre kijelentett és a fentiekben részletezett természetét. **Tisztán kell**

azonban látnunk. hogy nem Isten hoz valaki fejére áldást vagy átkot, hanem mindenki a maga cselekedetével szolgál rá azokra, amit Isten szelleme csupán kijelent.

Érdekes az is, hogy a Jelenések könyvében a fehér lovon visszajövő Messiást megelőzően olvashatunk egy másik fehér lovon lovagoló harcosról is, aki egy **íjász**.

*„És láttam, mikor a Bárány a **pecsétékből** egyet felnyitott, és hallottam, hogy a négy lelkes állat közül egy monda, mintegy mennydörgésnek szavával: Jöjj és lásd. És láttam, és íme **egy fehér ló, és a rajta ülőnél új volt; és adaték néki korona; és kijött győzve, és hogy győzzön.**” (Jel 6:1-2)*

Ez az érdekes kifejezés - „*kijött győzve, hogy győzzön*” - a King James Biblia fordítás szerint azt jelenti, hogy „nyomul előre, hogy legyőzzön másokat, hogy uralkodjon rajtuk”. Ez elég kifejező kép a harcos iszlám erőszakos előrenyomulására az egész világon, hogy uralmat vegyenek mindenki más felett.

Ezt a lovast a fehér ló miatt sokan összetévesztik a Messiással, de a Jézus előtt kilovagoló fehér lovon ülő íjász valójában egy hamis messiás, aki nagy pusztítást visz véghez az egész földön, ami a földön bekövetkező csapások sorozatát nyitja meg, amit másik három ló kilovagolása, azaz csapás fog követni. Egy hamis vallásról és egy hamis messiásról van tehát szó, ami egy hamis isten (Allah) nevében gyilkol. (Lásd Ron McKenzie a „Négy lovas” című írását)

Meg kell tehát állapítanunk, hogy *az arab nép genetikailag kódolva magában hordozza az Isten által előre kijelentett tulajdonságokat* (vad természetű nép), *amihez jól illik egy erőszakos, harcias vallás (dzsihád) és életmód; mindez egy hamis isten, Allah nevében.*

Így érthető, hogy mi az évezredekre visszanyúló gyűlölet szellemi gyökere az arabok és a zsidók, ill. Izrael tizenkét törzse közötti ellentétnek, ami ma is közel-keletről érkező hírek témája.

Ezek után fel lehet tenni a kérdést, hogy mi lehet a megoldás a napi szinten, teljesen kiszámíthatatlannak látszó módon és a föld különböző helyein végrehajtott embertelen terrorista gyilkosságok ellen?

Természetes (emberi) szinten szóba jöhető megoldások

Az egyértelműen látható, hogy humánus módon, a mindenkori békés körülményekre érvényes polgári jog alkalmazásával és az azok szerinti törvényes eszközökkel lehetetlen harcolni a vad, semmiféle törvényt nem tisztelő arab migránsok ellen. Az erőszakos terroristák ellen kizárólag csak erő alkalmazásával lehet fellépni a terror-elhárítási szerveknek (rendőrség, katonaság) a mindenkori polgári törvényektől eltérő hadi törvények alkalmazása mellett, teljes szabadsággal és hatáskörrel ruházva fel őket. Ez egy különleges módon és eszközökkel vívott háború, ahol az ellenség a „táboron belül”, a többi ember között élve, sokszor beazonosíthatatlanul éli a

mindennapi életét. Sokszor nem véletlen magányos merénylőkről van szó, hanem egy szervezett háttérrel rendelkező nemzetközi terrorista hálózatról, ami ellen csak annál jobban szervezett és hatékonyabb eszközökkel lehet felvenni a harcot.

Az ősi kibékíthetetlen ellentét és gyűlölet miatt, az ideológusoknak, politikusoknak, társadalomtudósoknak és a nemzeti kormányok vezetőinek be kell látni, hogy a semita származású európai (fehér bőrű) emberek és a nagyobb részt kusita származású (sötét bőrű) emberek az egymástól gyökeresen különböző törvények (Saria), vallás (iszlám), kultúra és életmód (pld. többnejűség stb.) miatt nem keverhetők össze, nem integrálhatók egy homogén társadalmi berendezésen belül, ezért a keveredést mindenféle módon meg kell akadályozni egy később esetlegesen kialakuló polgárháború elkerülésének érdekében. Ez azt jelenti, hogy az Isten által különböző kontinenseken elszeparáltan élő fehér bőrű és sötét bőrű embereknek meg kellene maradniuk az Isten által elrendelt évezredek határain belül.

Tudomásul kell venni a demokratikus berendezkedésű országoknak, hogy csak „kizárólag az erőből értő” arab országokban a demokratikus, parlamentáris államforma nem működőképes! Ott valóban „erőskezű”, nagy szabadsággal rendelkező uralkodókra – ha úgy tetszik „diktátorokra” - van szükség, ezért a rendet fenntartani képes „diktátorokat” támogatni és nem megbuktatni kell, antidemokratizmussal vádolva őket. Minden országnak szuverén joga eldönteni, hogy milyen államforma és kormányzási mód szerint akarja élni az életét, amibe más nemzeteknek nincs joga beleszólni és beavatkozni, mert az más nép „belügyeibe való beavatkozás”.

Mindezek tiszteletben tartása és elfogadása mellett, a békés egymás mellett élés jegyében, a jóléti demokratikus nyugati államoknak segítségi kötelezettségük van, hogy a bőséges gazdagságukból anyagilag és mindenféle más módon segítsék a szegényebb népek megélhetését a saját országaikban, elérve ezáltal azt, hogy mindenki a saját országában békességben élhessen. Ez által megakadályozható egy ellenőrizetlen, tömeges népvándorlás és kaotikus állapotok kialakulása, aminek az utóbbi években mindannyian a tanúi vagyunk.

Tudomásul kell venni, hogy emberi szinten – megtéretlen, nem újjászületett emberek esetében - csak az Ószövetség útmutatásai lehetnek az irányadók: a törvény és a királyok (egyszemélyi uralkodók: „diktátorok”), akik adott esetben maguk a törvény. Mindenféle más – az Újszövetségi keretek között alkalmazható – lehetőség, eszköz itt nem jöhet szóba, mert nem a kegyelem, hanem a törvény alatt élnek mind a nyugati társadalmak, mind az arab államok. Természetesen teljesen más a helyzet, ha újjászületett emberekről van, ill. lenne szó.

Szellemi szinten szóba jöhető megoldások

Amikor ebben a kérdésben az Úr előtt voltam több megoldási lehetőséget is mutatott, melyek adott esetben tanulságul szolgálhatnak nekünk a mai időkben a terrorizmus elleni harcban. Amikor Istentől való szellemi megoldásokat keresünk, akkor külön kell választanunk, hogy Isten nem tud azonos módon bánni és viszonyulni a megtéretlen és

a megtért emberekhez. A megtéretlen emberek között ma is csak a törvény, a fizikai erő és harc eszközeivel lehet harcolni, de teljesen más a helyzet, ha újjászületett emberekről van szó, akik a kegyelem állapotában vannak és a Szent Szellem vezeti őket.

Az *egyik* tanulságos példa a filiszteusok esete, akik folyamatos harcban álltak Izraellel. Ez a példa azért is találó, mert a filiszteus szó gyökere – jelentését tekintve – a „jövevény” („migráns”) szóból származik. A harc a filiszteusok esetében arról szól, hogy Izraelnek meg kellett védenie folyamatosan azt a földet, amit Isten neki ígért. A történelmi és Bibliai kutatások a *filiszteusokat* a mai *palesztínokkal* azonosítják. Láthatjuk a Bibliából, hogy a filiszteusok elleni harc egy folyamatos harc volt, ami ma sem szűnt meg: Izrael ma is vívja a maga harcát, az erő alkalmazásával – fizikai módon harcolva - , hogy megvédje területét az agresszív területfoglaló palesztinoktól. A filiszteusoknak az ószövetségi időkben voltak városaik Izrael területén (Gáza, Askelon, Ekron stb.), ahol Izrael területébe beékelődve, mintegy „szigeteken” éltek a maguk városaiban, ahová izraelitáknak nem volt tanácsos bemenni. Mai szóhasználatnál élve, valamiféle „no go” zónák voltak ezek, ahová Sámson is csak élete kockáztatásával mehetett be. A gázai övezet ma is létezik és Jeruzsálemben is elkülönített arab negyed van. Ezekre a helyekre a zsidóknak ma sem tanácsos bemenni. Láthatjuk tehát, hogy ez történelmi léptékkal nézve is egy hosszú és folyamatos harc, mert kibékíthetetlen, ősi ellenfelek harcáról van szó. Ha „Az Európa nemzetei a Biblia tükrében” című írást tanulmányozzuk, abból megtudhatjuk, hogy a mai fejlett nyugatot (Európa és USA) az Izrael földjéről K.e. kb.500 – 600 évvel Babilóniába elhurcolt és később Európába vándorolt Izrael tíz törzsének leszármazottai alkotják. Ma ezekben az országokban dúl a nemzetközi terrorizmus, ugyanúgy „Izrael törzsei” ellen, mint az ószövetségi időkben.

A filiszteusok nem egyszerűen csak fizikai ellenségei voltak Izraelnek, hanem hamis (bálvány) isteneikkel - Baál (Belzebub), Astarot - is megfertőzték Izraelt, és Izraelnek ezen hamis istenek ellen is harcolniuk kellett.

A *másik* tanulságos példa, amit az Úr hangsúlyossá tett az Exodus, Izrael népének kiszabadítása az ellenség fogságából. Ebben az esetben Isten arról tett bizonyosságot, hogy a választott népét a legnagyobb rabszolgaságból – Isteni csoda folytán, akár harc nélkül is – képes kiszabadítani.

Exodus – szabadító küldése

Ahogy Isten meghallotta az egyiptomi rabságban szenvedő nép kiáltását és szabadítót küldött Mózes személyében, úgy ha a helyzet teljesen tarthatatlanná válik, Isten ma is fog „szabadítókat” támasztani, akik kivezetik az ellenség rabságában sínylődőket egy „puszta helyre”, ahol Isten a szívükre tud beszélni.

Felkent „királyok” folyamatos harca

Ahogy Isten kiválasztotta és felkente Sámson, Saul és Dávid királyt a filiszteusok elleni harc vezetésére, úgy ma is kiválaszt és felken uralkodókat („királyokat”) a

nemzetközi terrorizmus elleni harc vezetésére. Ők sikereket fognak elérni ebben a harcban és például szolgálnak mások számára is. *Egyesek* azonban elbukhatnak paráznaság miatt és Sámsonhoz hasonlóan elveszíthetik Istentől kapott „látásukat”, ezért használhatatlanná válhatnak Isten számára. *Mások* a népszerűség keresésében buknak el és Isten elveti őket, mint annak idején Saul királyt. Dávid királyhoz hasonlóan csak az Isten szíve szerint való - elkötelezett és hű - uralkodók lesznek képesek betölteni Isten akaratát, győztesen megvívni a terrorizmus elleni harcot. Ha azonban Dávidhoz hasonlóan elbuknak, akkor az ő harcuk is eredménytelenné válhat.

Szellemi harc a hamis istenek ellen

A filiszteusok idejében nem csak testi módon kellett harcolni a filiszteusok ellen, hanem az Izraelt megfertőzni akaró hamis Istenek (Baál, Dagon, Astarót) ellen is harcot kellett folytatni. Az egyedüli igaz Isten az Ábrahám, Izsák és Jákób Istene, akinek *Jézus Krisztus a közbenjárója* és rajta keresztül vezet az egyedüli út az Atyához. Allah Ábrahám és *Izmael* istene, akinek *Mohamed* a prófétája (a közbenjárója), ő tehát nem ugyanaz az élő és igaz Isten, aki az igaz keresztyének Istene, hanem egy hamis isten, akivel és a benne hívőkkel valódi keresztyéneknek semmi közösséget vállalni nem szabad. Látnunk kell azonban azt is, hogy egy olyan „keresztyénség”, ahol nem Jézus Krisztus az egyedüli közbenjáró és az út az Atyához, hanem (pld. Mária vagy más próféta) az egy hamis vallás, ahol hamis Istent imádnak, ezért az igazi hívőknek nemcsak a muszlimoktól, hanem minden ál-„keresztyén” közösségtől távol kell tartani magukat, „ki kell jönni” ezekből a szervezetekből. Igaznak és hamisnak nem lehet közössége egymással. A „nagy parázna” egyház számos ál-keresztyén szervezetet próbál egyesíteni egy ökumenikus mozgalom keretében Krisztus menyasszonyának azonban nem lehet közössége vele. Az igaz keresztyéneknek minden esetben meg kell vizsgálniuk, hogy kivel vállalhatnak szent szellemi közösséget, kivel imádkozhatnak együtt és kivel vívhatnak közös szellemi harcot, hogy harcuk eredményes lehessen.

Isten szuverén beavatkozása folyamatos ima hatására

Egyiptomhoz hasonlóan Isten közvetlen módon is beavatkozhat, akár csapásokkal is sújtva népeket, embereket, területeket olyan körülményeket teremtve, hogy az Istent dicsőítse meg, és akár fizikai harc nélkül is kiszabadítsa az ő népének az ellenség fogságából.

A mai európai őslakosok és a bevándorolt arab migránsok szétválasztását támogatja az elfogadható életszínvonal megteremtése az arab országokban, továbbá olyan súlyos gazdasági válság, esetleg polgárháború stb. létrejötte a jóléti nyugati országokban, ami visszafordíthatja a „jobb élet reményében nyugati irányba megindult migrációt”.

Lót példájának üzenete

Tudjuk, hogy Jézus Lót példáját hozza fel a visszajövetelét megelőző időszakot jellemezve. Isten ítéletet mondott ki a romlott Sodoma felett (ahol Lót is élt a családjával) és el akarta pusztítani azt. Ábrahám azért imádkozott, hogy Isten ne bocsásson kénköves ítéletet Sodomára, ha talál legalább tíz igaz embert Sodomában. Isten megmenthet tehát egy gonosz várost ma is, ha a városban legalább 10 igaz ember van. Ezt azt jelenti, hogy Lóthoz hasonlóan gyűlölni kell a keresztyéneknek a bűnt, ami körülveszi őket és el kell választani magukat attól: igaz ember módjára élni minden nap, azaz nemcsak megérteni Isten igazságait, hanem meg is cselekedni azt.

Isten országának és az Ő igazságának folyamatos hirdetése minden népnek

Ez az írás is ezt a célt szolgálja, isteni tisztánlátást (világosságot) és Istentől való megoldásokat adva ebben a kusza, kaotikus világban. Az igaz keresztyéneknek be kell tölteni Jézus nagy parancsolatát minden szinten és elvinni az evangéliumot minden népeknek. Isten országát és az Ő igazságát kell hirdetni minden adódó alkalmat kihasználva. Isten eszközként fel tudja használni az erőszakos arab migránsokat, hogy a kiszámíthatatlan és folyamatos terrorista merényleteikkel félelemben tartsák a „keresztyén kultúrájú” vallásos Európát. Ezért nem lesz más megoldás, csak Nikodémushoz hasonlóan a magukat keresztyénnek gondoló, de valójából újjászületetlen vallásos emberek a vallásosságból az élő Istenhez térjenek. A terrorizmus által a fejlett országokra rákényszerített gonosz szellemi nyomás, és az újjászületett keresztyének mások által is látható jó bizonyosságai és sikeres harcuk hatására a vallásos emberek is rá fognak jönni, hogy csak egy újjászületett élet és egy folyamatos élő kapcsolat az élő Istennel fog győzelmet adni számukra. Észre fogják venni, hogy saját óemberi természetükkel – emberi szinten - harcolva folyamatosan vereséget fognak szenvedni a gonosz szellemek elleni harcban.

A „győztes hívők” közös imája

Több példát látunk az igében arra, hogy az együttes ima lerombolta az ellenség erősségeit és Isten népe dicsőséges győzelmet aratott. Gondoljunk csak Gedeonnak a midianiták elleni harcára, Izrael népének Jerikó feletti győzelmére vagy a jeruzsálemi gyülekezet közös imájára, aminek hatására Péter és János kiszabadult a fogságból.

Végleges megoldás

Isten akarata az, hogy

„minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson” (1 Tim. 2.4)

Ennek feltétele a megtérés és újjászületés: Jézus kereszttáldozatának elfogadása és a kereszt hordozása minden nap. Az újjászületett emberek *új, krisztusi természet részesévé válnak* és így leomlik minden korábbi – óemberi természetből adódó - elválasztó fal. Ez engedhet csak szabad utat egy tökéletes „integrációhoz”: **akik** ugyanis **Krisztusban vannak azok** új teremtések és **egy népet alkotnak megszüntetve minden probléma egyedüli forrását, a bűnt és megtörve minden ősi átkot.**

Ezt a tökéletes állapotot és végleges megoldást azonban csak Jézus visszatérése fogja elhozni, aki meg fog ítélni és helyre fog állítani mindeneket: új eget és új földet teremt, ahol igazság és békesség lakozik.

Dicsőség ezért neki!

Ámen

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és honlapcímének (<http://keskenyut.wordpress.com>) megadásával.